

उक्तसंशयवानेव पृच्छति कार्पण्येति कार्पण्यं दीनत्वं स्वभावः शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्ष्यमित्यादिनां वक्ष्यमाणलक्षणः शेषं स्पष्टं ॥ ७ ॥ ननु क्षुद्रं हृदयदौर्बल्यं त्यक्त्वोत्तिष्ठ परंतपेति युद्धमेव श्रेय इत्युक्तं किंपुनः पृच्छसीत्यत आह नहीति बंधुनाशनिमित्तः शोको राज्यालभेन स्वर्गाधिपत्यलाभेन वाननिवर्त्तयिष्यत इति युद्धादन्यंकंचित्निवृत्तिरूपं शमोपायं ब्रूहीत्याशयः अत्रार्जुनविषादव्याजेन ब्रह्मविद्याधिकारिविशेषणं भैक्षचर्या इहामुत्रार्थफलभोगविरागश्च दर्शितः ॥ ८ ॥ ९ ॥ तमिति मूढोप्ययममूढवद्वदतीति प्रहसन्निव इदं वक्ष्यमाणं ॥ १० ॥ अर्जुनस्य देहनाशो आत्मनाशधीः स्वधर्मयुद्धे चाधर्मधीरिति मोहद्वयं तत्राद्यं ब्रह्मविद्यासूत्रभूतैर्विशत्याश्लोकैरपनिनीषन् श्रीभगवानुवाच अशोच्यानन्वशोचस्त्वमिति जीवापेतं वाव किलेदं भ्रियते न जीवो भ्रियत इति श्रुतेर्देहाद्युपाधिना शेष्याकाशवन्नाशरहितत्वेन अशोचनीयान्भीष्मादीनन्वशोचः कथमेते गुरवो मया हंतव्याः कथं वा तैर्विनाहं जीविष्यामीति शोकं कृतवानसि एवं मूढोऽपि त्वं प्रज्ञावादान् प्रज्ञावतां देहादन्यमात्मानं जानतां वादान् शब्दान् नरके नियतं वासः पतंति पितरोऽप्येषामित्यादी

कार्पण्यदोषोपहतस्वभावः पृच्छामित्वां धर्मसंमूढचेताः ॥ यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहितन्मेशिष्यस्तेऽहं शाधिमां त्वां प्रपन्नं ॥ ७ ॥ न हि प्रपश्यामिममापनुद्याद्यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणां ॥ अवाप्यभूमावसपत्नमृद्धं राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यं ॥ ८ ॥ संजय उवाच एवमुक्त्वा तृषीकेशं गुडाकेशः परंतप ॥ न योत्स्य इति गोविंदमुक्त्वा तूष्णीं बभूव ह ॥ ९ ॥ तमुवाच तृषीकेशः प्रहसन्निव भारत ॥ सेनयोरुभयोर्मध्ये विषीदं तमिदं वचः ॥ १० ॥ श्रीभगवानुवाच अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ॥ गतासूनगतासूंश्च नानुशोचंति पण्डिताः ॥ ११ ॥

नृभाषसे परंतप प्रज्ञावानसि तत्र हेतुः गतासूनिति गतासूनगतप्राणान् देहान् नानुशोचंति प्रत्युत निर्हरंत्येव एतेन प्राण एवेष्टौ न तु देहः तथाच श्रुतिः प्राणो ह पिता प्राणो माता प्राण आचार्य इत्यादिः अतएव स प्राणानेता न् वगणयंतं नरं पित्रादिहंता त्वमसि धिक्कामिति वदंति उक्त्वा तं प्राणान् दहंतं मपि नैवं वदंतीति लोकवेदप्रसिद्धिः तस्मात् आत्मा देहादन्यः चेतनत्वात् व्यतिरेकेण घटवत् देहो न चेतनः दृश्यत्वात् घटवत् यदि देहश्चेतनः स्यात् तस्मिन्नेतत्तत्र चैतन्यमुपलभ्येत तस्माद्देहनाशेनात्मनाशं मन्वानो मूर्ख एवासीत्यर्थः यत्तु प्रज्ञानां पण्डितानां अवादान् वक्तुमयोग्यान् भाषसे इति तार्किकव्याख्यानं तत् अर्हार्थे घञोऽदुर्लभत्वात् विशेषाभ्याहारसापेक्षत्वाच्चोपेक्ष्यं ॥ ११ ॥